

Su Maymununun Altın akıl Taşı

ınar BİBER

Su Maymununun Altın Çakıl Taşı

Çınar BİBER

Pip adlı su maymunu nehrin kıyısındaki sıcak bir yuvada yaşıyordu. Kürkü sıcak kahverengi, karnı ise yumuşak krem rengiydi. Parlak kehribar gözleri her zaman kocaman açıktı ve yeni bir şey arardı. Güneşli bir sabah Pip oynamak için suya daldı. Nehir yatağını keşfetmeyi, taşları çevirmeyi ve deliklere göz atmayı çok severdi.

Pip yüzerken gözüne minik bir parıltı ilişti. Bir kökün altına sıkışmış pürüzsüz, altın bir çakıl taşı vardı. Yumuşak, sıcak bir ışıkla parlıyordu. "Ooo," diye fısıldadı Pip, bıyıkları seğirerek. Onu nazıkçe aldı. Çakıl taşı patilerinde sıcacıktı, küçük bir güneş gibiydi. Pip özel bir şey bulduğunu biliyordu.

Pip akıl tařını her yere tařıdı. Geceleri yanında kk bir fener gibi parlıyordu. "Nereden geldin?" diye sordu Pip. akıl tařı sadece pırlıladı. Pip'in merakı giderek byd. Neden parladıđını ve nereye ait olduđunu bilmek istiyordu. Bu yzden ıřıđını takip edip nereye gtreceđini grmeye karar verdi.

Ertesi gün Pip çakıl taşını yükseğe tuttu ve nehir boyunca yüzdü. Işık suyun üzerinde parladı ve pırıltılar dans etti. Kısa süre sonra Pip bazı kayaların arkasında karanlık bir açıklık fark etti. Su altı geçidine benziyordu. Pip'in kalbi hızlı hızlı çarptı. Biraz korktu ama merakı daha güçlüydü. Derin bir nefes aldı ve içeri yüzdü.

Geçit karanlık ve dardı ama altın çakıl taşı yolu aydınlatıyordu. Pip minik balıkların hızla geçtiğini ve meraklı yengeçlerin çatlaklardan baktığını gördü. Duvarlar yumuşak yeşil yosunla kaplıydı. Pip parlayan ışığı takip ederek yüzdü durdu. Geçidin nerede biteceğini merak ediyordu. Yassı kuyruğu kıvrımlı yollarda yön bulmasına yardım ediyordu.

Uzun bir yüzüşten sonra Pip ileride soluk bir ışık gördü. Daha hızlı kürek çekti. Aniden geçit açıldı ve Pip büyülü bir yere çıktı. Burası, Pip'in hiç görmediği renklerle dolu unutulmuş bir bahçeydi. Pembe ve mor dev çiçekler açmış, sarmaşıklar perde gibi sarkıyordu. Pip'in gözleri hayretle kocaman açıldı.

Bahçe sessiz ve hareketsizdi, sanki çok uzun zamandır kimse uğramamıştı. Pip berrak suda yüzerek etrafına bakındı. Sonra bitkilerin arasında hızla geçen parıldayan bir şekil gördü. Gümüş-mavi pulları ve uçları soluk altın rengi yüzgeçleri olan küçük bir balıktı. Balığın sevecen turkuaz gözleri ve yanlarında minik parlayan noktalar vardı.

"Merhaba," dedi balık yumuşak bir sesle. "Ben Luma. Unutulmuş bahçeye hoş geldin." Pip kendini tanıttı ve Luma'ya altın çakıl taşını gösterdi. "O çakıl taşı özeldir," dedi Luma. "Işığı meraklı olanlara yol gösterir." Pip gülümsedi. "Onu takip ederek buraya geldim," dedi. "Bana etrafı gezdirebilir misin?" Luma başını salladı ve kurdele gibi kuyruğunu salladı.

Luma, Pip'i bahçede gezdirdi. Kurdele gibi sallanan bitkilerin ve açılıp kapanan çiçeklerin yanından yüzdüler. "Bak!" dedi Luma, yüzgeciyle işaret ederek. Yaprakların arasında parıldayan hazineler saklıydı: bir inci, parlak bir deniz kabuğu ve minik gümüş bir çingirak. Pip'in gözleri parladı. "Her şey çok güzel!" dedi. Merakı her keşfi bir armağan gibi hissettiriyordu.

Keşfederlerken Pip alçak, yumuşak bir ses duydu. "Hoş geldin, küçük su maymunu." Bir yosun perdesinin arkasından kocaman bir kaplumbağa çıktı. Kabuğu yosun yeşili ve kahverengiydi, bir kapı kadar genişti ve üzerinde küçük bitkiler büyüüyordu. Üzerinde minik bir deniz kabuğu kolye ucu olan örme saz kolye vardı. Buruşuk yüzünde sıcak bir gülümseme vardı.

"Ben Nine'yim," dedi kaplumbağa. "Bu bahçeyi uzun yıllardır koruyorum. Çakıl taşının ışığı burada uzun zamandır parlamadı." Pip, Nine'ye çakıl taşını nasıl bulduğunu ve parıltısını nasıl takip ettiğini anlattı. Nine yavaşça başını salladı. "Merak harika bir armağandır," dedi. "Seni bize o getirdi." Pip gurur ve mutluluk duydu.

Nine, Pip'e bahçenin en yaşlı ağacını gösterdi; yaprakları altın gibi parlıyordu. "Uzun zaman önce bu bahçe kahkahalarla doluydu," dedi Nine. "Ama nehir değiştikçe unutuldu. Senin çakıl taşın onun kalbinin bir parçası. Meraklı ve iyi kalpli biri yaklaştığında parlar." Pip çakıl taşını sıkıca kucakladı. "Geldiğim için mutluyum," dedi.

Luma, Pip'in etrafında dans etti, parlayan noktaları pırıldadı. "Geri gelecek misin?" diye sordu. Pip Nine'ye ve Luma'ya baktı. "Elbette!" dedi. "Sık sık ziyaret edeceğim. Ve arkadaşlarımı da getireceğim." Nine gülümsedi. "Bahçe seni görmekten mutlu olacak," dedi. "Unutma, merak harika sürprizlere yol açar." Pip başını salladı, içi ısındı.

Pip ayrılmadan önce Nine ona minik bir tohum verdi. "Bunu yuvanın yanına dik," dedi. "Sana bahçeyi hatırlatacak." Luma, Pip'e parıldayan bir pul verdi. "Şans için," dedi. Pip ikisini de kürküne güvenle yerleştirdi. Vedalaştı ve altın çakıl taşı yolunu aydınlatarak geçitten geri yüzdü.

Eve dönen Pip tohumu dikti. Ertesi sabah güzel bir çiçek açmıştı, çakıl taşı gibi yumuşakça parlıyordu. Pip'in arkadaşları etrafına toplandı, hayretler içinde kaldılar. Pip onlara unutulmuş bahçeyi, Luma'yı ve Nine'yi anlattı. "Biz de gelebilir miyiz?" diye sordular. Pip sırttı. "Evet! Merak paylaşınca daha güzeldir."

Ve böylece Pip sık sık arkadaşlarını su altı geçidinden unutulmuş bahçeye götürdü. Luma onları pırıldayan yüzgeçleriyle karşıladı ve Nine altın ağacın altında hikâyeler anlattı. Bahçe yeniden mutlu bir yer oldu. Pip, meraklı ve cesur olmanın harika sürprizlere kapılar açabileceğini ve en güzel maceraların paylaşılanlar olduğunu öğrendi.